

Nr 19

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av motioner om upprättande av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten.

Till utrikesutskottet har hänvisats två likalydande motioner, I: 403 av herr Sörenson m. fl. och II: 468 av herrar Nordstrandh och Wachtmeister, i vilka föreslås att »riksdagen måtte besluta att hemställa hos Kungl. Maj:t om en undersökning snarast möjligt rörande möjligheten av att upptaga diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten exempelvis genom att ackreditera ambassadrådet vid beskickningen i Rom som minister i Vatikanstaten».

Beträffande motiveringen till motionärernas yrkande får utskottet hänvisa till motionerna.

Motioner av liknande innehåll väcktes vid såväl 1967 års riksdag (motion II: 240) som 1968 års riksdag (I: 206 och II: 266).

I sitt utlåtande över den år 1967 väckta motionen (nr 6) underströk utskottet att Sverige, trots avsaknaden av diplomatiska förbindelser, i ärenden av löpande natur kunnat upprätthålla kontakt under hand i erforderlig omfattning med Vatikanstaten genom den svenske ambassadören i Rom. Utskottet fann det önskvärt att goda förbindelser med Vatikanstaten upprätthölls men kunde inte finna att frånvaron av diplomatisk representation hade inneburit några påvisbara nackdelar.

I motionerna vid 1968 års riksdag föreslogs en undersökning om möjligheterna att uppta diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten, exempelvis genom att ackreditera föreståndaren för Svenska Institutet i Rom som svensk diplomatisk representant i Vatikanstaten. Utskottet framhöll i sitt utlåtande (nr 2) att ett sådant arrangemang skulle kunna vålla svårigheter från olika synpunkter. Utskottet fann ej skäl föreligga att ändra sin tidigare redovisade inställning till förslaget att Sverige skulle upprätta diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten.

Utskottet

I nu föreliggande motioner föreslås att en lösning av frågan om svensk diplomatisk representation i Vatikanstaten skulle kunna nås genom att ackreditera ambassadrådet vid svenska beskickningen i Rom som minister i Vatikanstaten. Enligt vad utskottet inhämtat torde emellertid ett sådant arrangemang icke vara praktiskt genomförbart. Vatikanstaten torde nämligen accep-

tera blott två typer av ackreditering, antingen anmälan av en i Rom bosatt minister eller ambassadör (som inte samtidigt får vara ackrediterad hos den italienska regeringen) eller ackreditering av en beskickningschef i ett närliggande land (t. ex. Schweiz eller Österrike). Vatikanstaten skulle alltså icke vara beredd att acceptera den av motionärerna föreslagna lösningen.

Utskottet vill än en gång understryka angelägenheten av goda förbindelser med Vatikanstaten men kan inte finna att avsaknaden av diplomatisk representation hittills inneburit några påvisbara nackdelar.

Under hänvisning till ovanstående får utskottet hemställa

att motionerna I:403 och II:468 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 september 1969

På utrikesutskottets vägnar:

ARNE GEIJER

Närvarande:

från första kammaren: herrar Arne Geijer (s)*, Lundström (fp), Georg Pettersson (s), Virgin (m), Möller (s)*, Dahln (fp), Palm (s)* och Ivar Johansson (cp)*;

från andra kammaren: herrar Alemyr (s)*, Skoglund (s), Holmberg (m)*, fru Eriksson i Stockholm (s), herr Wahlund (cp)*, fru Lewén-Eliasson (s) och herr Gustafson i Göteborg (fp)*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.